

Tilstand, dette Lovforslags Vedtagelse vil berede os baade med Hensyn til dette Punkt og i flere andre Retninger. Det forekommer mig at maatte være indlysende for Enhver. Jeg skal blot bemærke, forsaavidt man vil indvende mod disse mine Betragtninger, at Meningen jo er, at Rigsraadet skal ophøre, saasnart Forfatningsagen, der uanset dette Lovforslag vedbliver at gaac sin Gang, er ført tilende, og at Hensigten kun er at forbedre den nærværende politiske Tilstand, at jeg tvertimod nærer den Anskuelse, at dette Forslags Vedtagelse vil have tilfølgelge, at Forfatningsagens Afgjørelse udflydes i en lang og vis Fremtid. Vi have jo seet, hvor vanskeligt det har været at komme til en Overenskomst som den, der nylig blev vedtagen i Rigsraadet, og hvorledes troer man, at Sagen vil stille sig, naar dette Forslag vedtages? Jeg vil et Øieblik betragte det Resultat, som derved kommer frem. Vi beholde fremdeles begge Repræsentationer, men den ene, Rigsraadet, hvad bliver den? Ja, den bliver i Sandhed mere at ligne med et dødt Legeme, med et Spørgelse, der spanker omkring; thi hvad er vel uheldigere end en Institution med hele det dertil hørende Apparat, med Diæter, Valgsammenkomster o. s. v., men uden nogen Virksomhed, uden Betydning? Og en saadan Institution staaer i Verden, man kan ikke tage den bort; men i Sandhed, den fortjener Navn af alt Andet end at kaldes Rigets Raad, og Rigsdagen, hvad bliver den? Den bliver allerede ved dette Forslags Vedtagelse ubrustet med saa at sige hele den Myndighed, vi Alle ønske, at Rigsdagen snarest maa faae, nemlig naar Rigsraadet paa grundlovmæssig Maade har ophørt at eksistere. Men troer man nu virkelig, at Rigsdagen, for at faae det tilbage, som Rigsraadet efter dette Lovforslag beholder, og som dog er rene Ubehøveligheder i Sammenligning med, hvad man tager fra det, vil være mere tilbøielig til at gaae ind paa den nye Ordning, hvoraf Rigsraadet har betinget sin Ophøvelse, og at vi kunne vente snart den Lykke at see Forfatningsagen ført tilende? Jeg troer det ikke. Tvertimod har jeg den Overbeviisning, at Forfatningskampen fremtidig vil vedblive, og at der vil komme endnu mere Uorden og Forvirring i Statsstyrelsen, end der paaflaas allerede at

være tilfede. Men hvad der efter min Overbeviisning endnu overgaaer Alt, hvad jeg hidtil har troet at maatte anføre mod dette Lovforslag, det er de Mibler, man anvender for at tilveiebringe den tilfugtede Tilstand. Jeg kunde forstaae — hvor langt fra jeg end maatte billige det — et Statscoup; thi deri kan der dog være en vis Mening. Jeg kan fatte den Anskuelse, man har villet gjøre gjældende — skjøndt jeg ikke kan dele den —, at med Fredden har Rigsraadet hørt op at eksistere, fordi der intet Fællesanliggende var tilbage. Det er dog i alt Fald Noget, hvorom man kan diskutere; men her vil man begrunde Lovforslaget paa et ligefremt Lovtræfferi; thi anderledes kan jeg ikke kalde den vrang og unaturlige Fortolkning, man har villet gjøre gjældende. Bestemmelsen i Indskrækningsloven af 29de August 1855 § 2 er klar og tydelig, nemlig at det maa komme an paa Rigsdagens eget Samtykke, hvorvidt den vil modtage et tidligere Fællesanliggende, og at dette Samtykke gives ved en Lov, men derimod ikke, at Rigsdagen ved en eensidig Bestemmelse kunde tage Sagen bort fra en anden Forsamling, fra Rigsraadets Omraade imod detses Villie. Hvad enten jeg altsaa bedømmer dette Lovforslags Indhold eller dets Formaal eller de Mibler, hvorved det søges gennemført, kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at det efter min fuldeste Overbeviisning ubetinget egner sig til at nægtes videre Fremme, og jeg for mit Vedkommende er fuldkommen paa det Rene med mig selv om [at stemme mod dets Overgang til anden Behandling.

H. Jørgensen: Jeg skal med Hensyn til det foreliggende Lovudkast foreløbigt udtale min Forundring over, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i en Sag af den Betydning og Vigtighed har anseet det tilstrækkeligt at indlede Forhandlingerne med en Motivering saa kort som den, vi idag have hørt. Jeg havde troet, at Sagens hele Vigtighed og Stilling var af den Art, at han vilde have givet os et bedre Fodfæste med Hensyn til den Forhandling, han ønskede, vi skulde gaae ind paa, idet jeg er overbeviist om, at Forslaget er indbragt i god Tro og støtter sig til den